

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

גיליון חגיגי לכבוד שבת ארגון
של תנועת הנוער 'עזרא'

העזראים

שנת ה"מעבר"

ליין גרוס, ראש מחלקת הדרכה

כאשר קיבלתי לידי את החלטות הוועידה, בהיותי ראש הוועדה המארגנת, לא יכולתי שלא לראות את המסר העולה מבין השורות. החל מהקמת מסגרות בוגרים, דרך מציאת דרכי הטמעה של שיטת תורה עם דרך ארץ ישראלית, וכלה בהקמת מרכז תרבות ויצירה.

אם אסכם זאת בשתי מילים אוכל להגדיר זאת כ"תנועה רעיונית".

ארחיב את דבריי. זה כמה שנים שתנועת עזרא כולה נמצאת בתהליך של בירור דרכה ורעיונותיה. ככל שהתקדמנו בתהליך הזה מהוועידה הקודמת ועד שהגענו לשיא בוועידת ה-100, הבנו יותר ויותר שאנו עוסקים פה ברעיונות גדולים שהם הרבה מעבר לתנועת נוער בעלת מסרים חינוכיים. הדרישה שלנו מעצמנו - להביא לעולם את בשרות "תורה עם דרך ארץ ישראלית" או לחנך ל"אליטה משרתת" - יוצרת סיפור גדול שככל שיעבור הזמן יקבל עוד ועוד ביטויים.

גם בבחירת הנושאים בשנים האחרונות אפשר לראות חיפוש של נושאי עומק שנוגעים בשאלות יסוד של הציבור הדתי-לאומי בכלל. שאלת הדבקות בה, השאלה עד כמה אנו מסוגלים להיות קשים כארז ועם זאת רכים כקנה, מה המעבר שלנו, וכמובן השנה - שבחרנו לעסוק בבריתות שלנו בחיים (אפשר לקרוא על כך בהרחבה בכתבה הראשית).

בשנת ה-101, שנת המעבר של התנועה, אנו רוצים לעשות את הדברים ששינונו כבר פעמים רבות, לקדם את המרחבים שנולדנו אליהם, את הזהות שלנו, את המשפחה, את הסביבה, את המדינה וכמובן את יחסנו לקב"ה ולמצוות, מתוך תפיסה וחוויה של עובד אלוקים ולא חלילה להפך (על פי חגיגה ט:), מתוך תפיסה של עשייה בחירות, של עומק נוסף, של השלמה וגדילה.

חזקו חברים!

הרב אורי שרקי, רב התנועה, בריאיון ראשון מאז כניסתו לתפקיד: "התפקיד המרכזי של תנועות הנוער היום הוא בקשת המשמעות"

המוביל הוא בהחלט מי שיש לו מוטיבציה גבוהה בכיוון הרוחני."

התפקיד המרכזי – בקשת משמעות

הרב שרקי ידוע בשיעוריו הפופולריים במכון מאיר ובכל רחבי הארץ, ובעיסוקו במצוות בני נח ובהפצת המסר הישראלי לעולם כולו. ההחלטה להיות רב של תנועת נוער הייתה נראית חריגה מעיסוקיו המוכרים. "הכול מתקשר ברצון לשנות דברים בכיוון החיובי", עונה הרב לתמיחתי. "בשונה מעיסוקי האחרים, בתנועה אינני פעיל באופן יומיומי. אולם אני בהחלט שותף

לדיונים ולהתלבטויות בעניין הכיוונים שהתנועה צריכה להתפתח אליהם. יש לי שמחה גדולה לשתף פעולה עם אנשים מלאי אידיאלים וכוחות."

במה בא לידי ביטוי תפקיד רב התנועה?

"אני נשאל שאלות הלכתיות ושאלות מהותיות. יש גם החלטות שאני שותף להן באשר לכיוון הכללי של התנועה. בנוסף לכך, אני נפגש בהזדמנויות שונות עם הפעילים ועם החניכים."

אני שואל את הרב איזו ייחודיות יש לתנועת נוער על פני כל תנועה פוליטית ואידאולוגית אחרת. הרב עונה שישנה ייחודיות גם בהשפעה על הנוער עצמו וגם בהשפעה על הכלל. "תנועת נוער היא המרחב שבו הנוער יכול להתנסות בכל צורות החיים של החברה המבוגרת, ללא ההשלכות המעשיות המסוכנות שיש לכך", מסביר הרב. "במובן הזה, זו מכינה מצוינת לחיים."

"מבחינת ההשפעה על הכלל - אל תשכח שמדינת ישראל הוקמה על ידי בוגרי תנועות נוער. הדבר הזה מורגש

עד עצם היום הזה, הן מצד הנאיביות הרעננה של מנהיגיה, והן מצד האידיאל הנסוך בתנועות הציבוריות".

כשאנחנו משווים את עצמנו לדור מקימי המדינה אנחנו מרגישים נמיכות קומה; האם תנועות הנוער יכולות לפעול היום כמו בימי קום המדינה?

"אין שום נמיכות קומה. נכון שהגופים הממלכתיים תופסים היום תפקיד מרכזי יותר מפעם, אולם עדיין חברה ללא תנועות נוער היא חברה מתייבשת שמאבדת את לשד החיים."

והאינטראקציה ביניהן מעשירים את החיים. ממש לא הייתי רוצה שתיווצר תנועת נוער אחת ושכולם יהיו באותו דגם אחיד."

אם נער יבוא להתייעץ וישאל לאיזו תנועת נוער ללכת, הרב ימליץ לו דווקא על עזרא?

"ממש לא. אני אבחן מה מתאים לו, גם במובן של מסלולו האישי וגם ביחס למה שזמין בסביבתו."

הודיתי שאני מתקשה לעמוד על ההבדלים שבין תנועות הנוער; נדמה לי שרוב הסיכויים שבני הנוער יבחרו

"לתנועת עזרא יש ייחודיות. זו תנועה שהשילוב אצלה בין קודש לחול הוא חשוב, ועם זאת יש לה רצון לשאוף לגובה. היא אמנם תנועה קטנה יותר מבני עקיבא, אך היא מכוונת במיוחד לקבלת אחריות לעולם הערכי של המדינה"

בתנועה לפי מה שזמין בסביבתם. "זה מצוין", אומר הרב. "נפלא שאין מחיצות עבות מדי בין התנועות. זה מאפשר תנועותיות בין התנועות, ואין מה להתיירא ממנה; היא מעשירה כל אחת מהתנועות."

לסיום אני מבקש מהרב שרקי להתייחס לנושא החדש - הברית. "אני שמח מאוד שבחרו בנושא הזה. תופעת הברית בין בני האדם היא דבר מופלא - יכולת של שני רצונות לפעול כאילו הם רצון אחד. הוא הדין בנוגע לברית שבין הקדוש ברוך הוא לאדם. ההחלטה להתמקד בנושא הברית מראה על בגרות גדולה. היא מעידה על יכולת ההפנמה של ערך השיתוף בין הדעות."

בשנה האחרונה אנחנו מתקשים להרגיש את ההפנמה הזו במגרש הפוליטי.

"הפוליטיקה במדינת ישראל דווקא בנויה על בריתות מימין ומשמאל. נכון שעכשיו מתגלה קושי, אבל ככל שהאתגר גבוה יותר - כך הקשיים גדולים יותר. אין מה להתייאש."

תנועות הנוער עסקו אז בהקמת המדינה. מה התפקיד המרכזי של תנועות הנוער היום?

"התפקיד המרכזי של תנועות הנוער היום הוא בקשת המשמעות, שעליה מדבר ויקטור פרנקל בספרו 'האדם מחפש משמעות'. תנועות הנוער צריכות להעניק כיוון ומשמעות לחיים בכלל."

"הנוער צריך ללבן את הנושא באמצעות שיח ודיון פתוח. בעוד שבדורות שלפנינו הדרכת המבוגרים לנוער הייתה בעיקר מלמעלה למטה, היום הנוער מברר בעצמו את דרכו. תפקיד המבוגרים היום הוא בעיקר נתינת שירות לנוער ולא דווקא הוראה."

תנועותיות בין התנועות

כשאני שואל את הרב אם יש צורך בתנועות הנוער האחרות, או שכולם צריכים להיות עזראים, מבחינתו זו הרמה להנחתה. "כשם שאין פרצופיהן שווים, כך אין דעותיהם שוות", מצטט הרב. "אדברה, הגיוון של התנועות

שנה תמימה שמדינת ישראל בפולנטר פוליטי, ומערבולת הבחירות האינסופיות מבליטה את הבעייתיות במערכת המבוססת רק על שותפות אינטרסים פוליטית. לצד הפוליטיקה הקטנה דרושים מנהיגים גדולים היודעים לא רק לתמרן פוליטי אלא להישיר מבט אל האופק ולקבוע את כיוון הספינה לטווח הארוך. לכן יצאתי למסע הבוחן את הבריתות הפוליטיות של הציונות הדתית לאורך השנים.

מה בין ברית מקראית לברית פוליטית? לכאורה רק קשר סמנטי, אלא שעיון עמוק יותר מגלה שהבריתות הפוליטיות אינן רק אינטרסנטיות, הן משקפות את הערכים החשובים לנו. כתנועה הציבה עזרא לעצמה למטרה להיות עמוד שדרה תורני בעל פתיחות לעולם, ממש כמו עמוד שדרה שהמישות שלו מאפשרת תנועה אך הליכודות והרציפות שלו היא שהופכת את הגב לזקוף. העיסוק בברית מחייב אותנו לאמץ נקודת מבט פנימית המנתחת לעומק את המתרחש לא רק דרך ה'כאן' וה'עכשיו'.

אם כן, יצאתי למסע הבוחן את הבריתות הפוליטיות של הציונות הדתית לאורך ההיסטוריה. במסגרת העיסוק ברעיון הברית, העומד במרכזו של חודש הארגון של תנועת עזרא, ביקשנו לשוב אל הבריתות ההיסטוריות של הציונות הדתית ולבחון מתי נוצרו, היכן ובאיזה הקשר, אם היו בעיקר בריתות תועלתניות או שעמדו מאחוריהן אידאולוגיה וניסיון לעצב את המציאות. במסע רציתי לגלות אם הדתיים תמיד היו ימניים, עד כמה המצב שאנו נמצאים בו הוא גזרת גורל או תוצאה של מי שהחזיק את ההגה, ואולי, במפץ הפוליטי שכולנו חווים, נבחן את האפשרויות שלנו הנובעות מברית עם ערכי היסוד שלנו, ברית המאפשרת לנו לבחור לאן וכיצד אנו מנווטים את הספינה.

המפד"ל: חלק בלתי נפרד ממשלות השמאל

החלטתי להתחיל את המסע בהבנת ההשתלשלות ההיסטורית של הבריתות הפוליטיות מקום המדינה ועד היום, וגיליתי כי מאז הקמת מדינת ישראל הציונות הדתית כורכת עצמה בבריתות פוליטיות עם תנועות שונות ממנה.

בארבעת העשורים הראשונים של המדינה לא הייתה ממשלה אחת שהמפד"ל, המפלגה הדתית-לאומית, לא הייתה שותפה בה. המפד"ל הצטרפה שוב ושוב לממשלות שהנהיגו מפא"י ותנועת העבודה. יותר משהייתה בכך שותפות ביקש להבטיח את צורכי המגזר ומוסדותיו. שוב ושוב ביקשו וגם קיבלו ראשי המפד"ל את אותם תיקים מסורתיים: החינוך, הרווחה, הפנים והדתות. זו הברית ההיסטורית שבין המפד"ל למפא"י, ברית שפגשתי לא פעם פעילים ותיקים שלא רק מתגעגעים אליה אלא גם מונעים ממנה כתפיסת עולם.

רק לאחר המהפך הפוליטי ועליית הליכוד בראשות בגין לשלטון החלה הציונות הדתית לזהות את עצמה כשותפה מלאה, כזו שמבקשת לעצב את המציאות בעיקר באמצעות מפעל ההתיישבות בכל מרחבי ארץ ישראל. ימי גוש אמונים. כאן החלו להיקרם בריתות אחרות, מהותיות יותר. בריתות המושתתות על תפיסת עולם בין תנועות רעיוניות האוחזות בגישה זהה. ואולם הברית המעניינת ביותר היא דווקא זו

שהייתה תמיד על השולחן ובכל זאת מעולם לא מומשה.

התקרבות הולכת וגדלה

הברית שלמרבה הפלא מעולם לא נכרתה אף שהיו כל הנימוקים להוציאה אל הפועל כבר מראשית ימיה של המדינה היא ברית בין החרדים לציונות הדתית על בסיס האמונה המשותפת, אורח החיים הדתי והדאגה לדמותה היהודית של מדינת ישראל. ולא שהניסיונות להקימה כשלו; הם אפילו לא התקיימו למעט הניסיון ליצירת חזית דתית מאוחדת בכנסת הראשונה.

כדילהבין מדוע לא נכרתה הברית המתבקשת החלטתי לשוחח עם אחד האנשים החריפים שאני מכיר, העיתונאי החרדי בנימין ליפקין, עורך עיתון 'המבשר', המזוהה עם אגודת ישראל. ליפקין עוקב כבר יותר משלושים שנה אחר היחסים שבין הציונות הדתית לחרדים. כששיתפתי אותו בהפתעתי על היעדרה של ברית אחים בין הציונות הדתית לחרדים לאורך כל השנים הוא דווקא אמר שאיננו מופתע. "החרדים והציונות הדתית נבדלים זה מזה ביחס היסודי שלהם למדינה ומוסדותיה", מסביר ליפקין. "הציונות הדתית רואה בעצמה שותפה מלאה בעיצוב החיים במדינת ישראל, ואילו החרדיות רואה במדינה שלטון שמתנהלים עימו בדיק כפי שמתנהלים בגלות עם השלטון הנוכרי. הפער הזה מהותי ועמוק, ובו נעוץ מקור החשדנות של הציבור החרדי כלפי הציונות הדתית."

"כשהדתיים הלאומיים הציגו את עצמם כגשר בין המסורת ללאומיות, החרדים אוטומטית נסוגו צעד אחורה. המפד"ל ראתה בעצמה כמעט בכל הכנסות שותפה טבעית בממשלה, ואילו החרדים ממש לא. הסיסמה של הציונות הדתית הייתה 'כיפה על הראש וכומתה על הכתף', והקריאה הזאת הרתיעה את החרדי הממוצע, שגם כיום רואה בגיוס לצבא סוג של חציית קו. חלפו שנים רבות עד שהציבור החרדי החליט שגם לו מותר להשתתף במוסדות הלאומיים, כמו למשל ברבנות הראשית לישראל, ששנים הייתה מעוז מובהק של הציונות הדתית."

יש תחושה שגם שני הציבורים האלה התרחקו קצת זה מזה בשנים האחרונות. אתה שותף לתחושה הזאת?

"הייתה נסיגה מהקרבה שבין שני הציבורים בעקבות הברית הקצרה שנקשרה בין הבית היהודי ליאיר לפיד ויש עתיד לפני שש שנים. בעיתונות החרדית הרבה מאוד הוגי דעות ופובליציסטים כתבו אז על הציונות הדתית 'אמרנו לכם שאי אפשר לסמוך עליהם'. גם יש עתיד וגם ליברמן הביאו את החרדים בעשור האחרון למצב של מגננה והתכנסות."

"בעבר היו יוזמות לחקיקה דתית מצד החרדים כדי לנסות להשפיע על הפרהסיה הישראלית, ואילו כיום אנו עומדים בפני מתקפות חזקות מאוד, וכל מה שאנו מבקשים הוא רק לשמור על זכויותינו ועל אורחות חיינו. בעניין הזה אנחנו לבד, והציונות הדתית צופה מהצד. גם זה הביא להתרחקות מסוימת בין החרדיות לציונות הדתית."

"עם זאת אני חושב שהקרע שהתהווה בברית עם יש עתיד התאחה די מהר. רק שלוש שנים אחר כך היה מאיר פרוש סגנו של נפתלי בנט במשרד החינוך, וזה מלמד שהחיבור בין שני המגזרים גדול יותר מקרעים שמתהווים פה ושם."

"בתוך הפוליטיקה היחסים המשותפים מתאפיינים בחלוקת עבודה לא רשמית: הציונות הדתית מקבלת אחריות לכל הנושא המדיני של ארץ ישראל, והחרדים לעניין

הדתי. הדבק הוא תחושת חוסר היציבות של שני הציבורים שמתנהלים בציבוריות גדולה וחוקה מהם שבה אף אחד לא יושב בטח על מקומו."

באופן מסורתי טענו שני הצדדים שאת החרדים לא מעניינת ארץ ישראל, ואת הציונות הדתית לא מעניינת השבת. האם יש משהו שבכל זאת מחבר היום בין החרדים לציונות הדתית?

הדתי. הדבק הוא תחושת חוסר היציבות של שני הציבורים שמתנהלים בציבוריות גדולה וחוקה מהם שבה אף אחד לא יושב בטח על מקומו."

שאלו דה מלאך, מזכ"ל התנועה

"בעשורים האחרונים שני הציבורים האלה נקשרו בשותפות גורל שמהווה פחד מאפשרות שיקיץ הקץ על שלטון הימין. זה מצב קצת אבסורדי, כי שני הציבורים מאמינים באותה תורה, מתפללים את אותן תפילות ומקיימים את אותן מצוות."

"אני חושב שהאצבע המאשימה מופנית בעניין הזה יותר כלפי החרדים. לצד ההזדהות עם ארץ ישראל הם בוחרים בעשורים האחרונים להסתגר בתוך עצמם. מעבר לזה חשוב להדגיש שהברית שכרתו החרדים עם הימין היא פחות על בסיס אידאולוגי ובעיקרה תועלתנית. די ברור לי שאם חס ושלום נגיע למצב של פינוי יישובים, רוב התושבים בביתר עילית או בעמנואל יבחרו לקבל פיצויים, ולא יילחמו על הבית. החרדים שנמצאים ביו"ש הגיעו לשם משיקולי כדאיות ותועלתניות, בשונה מהציונות הדתית, שרואה בהתיישבות עניין עקרוני-אידאולוגי."

תשובתו של ליפקין הפתיעה אותי. כיצד ייתכן שלמרות השנים הרבות החולפות השותפות הדתית שבין שני המגזרים אינה מתהדקת? האם ייתכן שההבדלים עמוקים יותר מכפי שהם נראים כלפי חוץ? אם ציונות הדתית של המדינה חשוב כל כך לציונות הדתית, כיצד המפלגות הדתיות אינן הופכות לשותפות הטבעיות של המפלגות החרדיות? ואולי בעצם הביקורת החרדית נכונה, והציונות הדתית למעשה פוסחת על שני הסעיפים?

לפני סיום אני שואל את ליפקין כיצד הוא רואה את הקשרים שבין הציונות הדתית והחרדים בעוד שלושים שנה. "אני חושב שנראה התקרבות הולכת וגדלה", אומר ליפקין. "בציונות הדתית מתרחשים כיום תהליכים שלא ראינו בעבר, כמו התחזקות, תורניות והקפדה על מצוות. לפני שני עשורים לא היו חרדים בעולם. החרד"לים אין בינם לבין החרדים הקלטיים שום הבדל למעט מראה חיצוני והיחס למדינה. החרד"לים ממשכים לראות במדינה ראשית צמיחת גאולתנו, ואילו החרדים רואים בה מנגנון שלטוני בלבד. בכל שאר הפרמטרים – אמונה, תפילה,

קביעת עיתים, מחויבות להלכה ולתורה – יש התקרבות עצומה בין הציונות הדתית התורנית לחרדים. אני מעז אפילו לקבוע שאילו היו המגזרים הפיזיים-גאוגרפיים של שתי הקבוצות האלה סמוכים, היה נוצר אפילו חיבור של ממש."

"גם ההשפעה של הדור הצעיר על דור האבות בציונות הדתית בולטת מאוד. פעם

ברית פוליטית.

שהכאוס הפוליטי משתולל במדינת ישראל בכלל ובציונות הדתית בפרט, יצא מזכ"ל שאלו דה מלאך למסע בעקבות הבריתות הפוליטיות שעשתה הציונות הדתית מאז ועד ימינו אנו. הוא למד על בריתות בדיעבד עם השמאל ולכתחילה עם הימין, שו שי פירון על הברית המיוחדת ומעוררת המחלוקת עם יש עתיד וניסה לברר עם העיתונאי ליפקין מדוע מעולם לא הייתה ברית ציונית-דתית חרדית. בין לבין הוא הרהר על הברית המסורתיות ועם העולים מרוסיה וניסה לחשוב אילו בריתות עוד יכולות לצמוח מהסערה

מפד"לניק ממוצע היה מגיע לבית כנסת פעם בשבוע, והיום הרוב מגיעים לתפילה בציבור שלוש פעמים ביום, משתתפים בשיעורי תורה, יוצקים תוכן רוחני לחייהם. אלו תהליכים שלדעתי רק ילכו ויקרבו בין שני הציבורים האלה בעתיד. עם זאת, אינני יודע בכמה אחוזים מהציונות הדתית מדובר."

החיבור הזה ישנה גם את פניה הדתיות של המדינה?

"ייתכן. מבחינה דמוגרפית זה בוודאי צועד לשם, מאחר שלציבור החרדי והציוני-דתי יש יותר ילדים מכל ציבור אחר במדינה. כשזה יתרחש תהיה החוכמה שלא להתפתות לשיכון הכוח ולהימנע מפגיעה בציבורים אחרים במדינת ישראל. אולם גם אז די ברור ששני הציבורים, הציוני-דתי והחרדי, ימשיכו להתנהל בעצמאות זה לצד זה. החרדים לא ירשו לעצמם להתקרב יותר מדי מחשש להשפעה, וגם לציונות הדתית בסופו של דבר יש מאפיינים משלה."

"עוד מרכיב שמעורר את חששו של הציבור הוא התחושה שאנשי הציונות הדתית הנמצאים בצומתי ההשפעה מאמצים ומרצים את עמדת השלטון במקום להזדהות עם החלש ולא תגור את הקונספציה".

המחשבה על הסכנה שבשיכון הכוח אינה מרפה ממני. אינני יודע כמה מנהיגים בשלים לאחריות זו. אם ליפקין צודק בניתוח העתידי שלו, המשמעות של הבחירות והבריתות הפוליטיות של השנים הקרובות תשפיע לא רק על הרווחים שיניבו בטווח הקצר אלא גם על האופן שבו תצמד מדינת ישראל בעשורים הקרובים. אינני יכול שלא להתרגש מההזדמנות אך גם לפחד מסכנותיה. מהיכרותי את הנפשות הפועלות אני יודע שלא רבים עסוקים בכך.

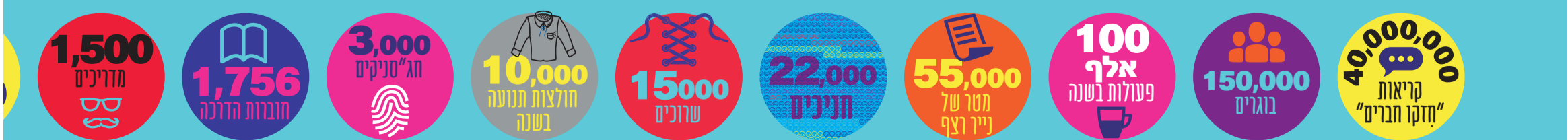
שותפות עומק ולא רק אינטרסים

הברית בין הציונות הדתית לחרדים אולי הייתה בעיקרה פוליטית, אך לעומתה הברית

שכרתה מפלגת ה לפני כשש שנים אידאולוגי. שתי ה באותה ממשלה ו בהנהגת הליכוד גו בנט-לפיד. זו אולי ג בעיני החרדים ה המפלגות לקשור א שנמשכה פחות מש שתיים ביש עתיד שהוקמה הסכים שעמד בבסיס הבר

מדוע לדעתו כ הברית בין הציו הדתית ליש עו אומר הרב שי כמד במקרה קלטי הפוליטיקה מנצחו האידאולוגיה. "אני לא מאמין ב על רקע תועלתני ב יחד בפועל", הוא מנותק מהמציאות יש גם צרכים משלו, אינם גוברים על ה חלק מכלל ישראלו "ניסיון החבירה בין היה מבוסס על ר משהו חדש ומשור מדינת ישראל ברא רציתי להיות צודק ואני עדיין רוצה להי

זה נשמע יפה ואוט כברית פוליטית טנ "לא הרבה אנשים הברית הזאת. אף מה הייתה הכוונה ליש עתיד משום ש המטרה הייתה הרו אסטרטגית ההחמצה בסופו הפוליטיקה. כולם ו הזאת, כל אחד מקו מה שאולי מוכיח ע שמנותקת מהפולי להתקיים במציאו "להפך. אני רואה הוכחה לכך שבו אינטרסים פוליטיי בבסיס ההתקשרות עמוקה בתלות ה יקרו. "כישלון הברית הז משום שלפני שלושי

חדש ובלעדי לעזרא: ספר הלכות הסניף הראשון של תנועות הנוער

בימים אלו עמלים בתנועה על הוצאתו לאור של ספר הלכות ייחודי 'תקשרנו לנערו' - הלכה בתנועת הנוער. בספר 238 עמודים, והוא כולל הלכות נרחבות המקיפות את חיי היום-יום: הלכות בית כנסת ושליח ציבור, עירוב, הבדלה, הלכות בטיחות בטוילים והלכות צניעות, וכמובן הלכות תנועה נוער ופעילות סניפית. בשבתות, רגעים שאין מצב לשו"ת אס-אם-אס, טוב שיהיה בסניף 'תקשרנו לנערו' ראשי מטרות של הספר, לדברי ראשי התנועה, משולשת: ראשית, להשגיר את ההלכות בקרב המדריכים והמדריכות כדי שידעו מה ואיך

לעשות. שנית, לייסד בסניפים לימוד קבוע של תלמוד המביא לידי מעשה, ובכך להעצים ולחזק עוד יותר את המרחב התורני בסניפים. שלישית, כדי להתוות ראשי פרקים ומקורות לביור עיתי והעמקה בדברי הלכה בחיי היום-יום. ואם אתם סקרנים, הנה אחת ההלכות הייחודיות שנוסחו בספר המדובר בקטגוריית 'הלכות פעילות', המיועדת למדריכים: "כאשר מנהיג מקיים פעולה או פעילות, עליו לדעת שהחינוך שהוא מקנה הוא

וועידת המאה - מה היה לנו שם עזרים

כ-341 נציגים מהסניפים הפזורים בכל רחבי הארץ השתתפו בוועידת ה-100. נציגים אלו מכונים צירים. 155 מהם היו חג"סניקים (מכיתה ט' ועד שיעור א'), 138 - בוגרים, 48 - מרכזות ו-30 - מצוות ההנהגה.

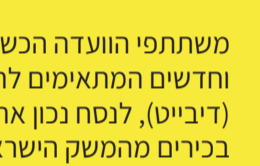
בתי המדרש של העזרים

מרכז קדם הוא מרכז רעיוני הנטוע בעומק המסורת ופתוח למרחבי התרבות. הוא נועד לשמש בית לפועלים, למתעניינים ולנטועים בשני העולמות. בית מדרש אופקים, הפועל במסגרתו, עוסק בסוגיות עומק שמכל מיני מסיבות כמעט לא נכנסו לבית המדרש עד כה: חילון וקדושה, כלכלה וצדק, אדם וטכנולוגיה, תורה וחוכמה, אסלאם וערבים. הלימוד נעשה בשילוב הרצאות, לימוד קבוצתי, דיונים ושיח מעמיקים ומנסה לנסח שפה בית-מדרשית חדשה. לפרטים: דוד גודינגר, ראש בית המדרש, kedem@ezra.org.il

כמה באו? כאן משירים

כיצד לתנועה שחרתה איכות על דגלה עברו משתתפי הוועדה הכשרות עומק במגוון נושאים כדי לקבל כלים חינוכיים וחדשים המתאימים לרוח התקופה. הם למדו לשווק נכון, לעלות לעימות (דיבייט), לנסח נכון את המסרים ועוד. את ההכשרות העבירו אנשי מקצוע בכירים מהמשק הישראלי בהתאמה לערכי התנועה.

ההאקתון החינוכי הראשון בעולם

יש דברים שחובה לראות ביוטיוב ולא להסתפק בקריאה עליהם, כמו סרטון הסיכום של אירוע ההאקתון שהיה בוועידה האחרונה, לראשונה בתולדות הוועידה. אירוע ההאקתון הוכתר לאחד ממרגעי השיא של הוועידה, לכל הדעות. במסגרת ההאקתון - מרתון להעלאת רעיונות מקוריים של קבוצות יחידים לפני קהל - התחלקו צירי הוועידה לקבוצות, וכלל הקבוצות היו צריכות לפתור את אותה בעיה חינוכית בדיוק, אלא שהפעם, שלא כבהאקתונים שמטרתם למכור מוצר לחברת סטארטאפ, הגו הרעיונאים הצעירים רעיונות חינוכיים. אל תשכחו איפה נוסד ההאקתון החינוכי הראשון בעולם: שלוש שעות (רצוף ובלי טלפונים!) ישבו הקבוצות סביב שולחנות באולם ענקי ודנו ברעיונות חינוכיים

להעצים את הבוגרים

הצעה מעניינת שעברה בוועידה הייתה הקמת מסגרות ומעגלי המשך לבוגרי התנועה בהתאמה לאופי ולהתנהלות בגילאים אלו, על פי ערכי התנועה. דובר על מסגרות של קדם, בית מדרש תנועתי, וכן על מסגרות חדשות אחרות שיפתיעו רבים. באפיקים אלו יוכלו העזרים וכל המוכנים לשמש עילית רוחנית ורעיונית להמשיך להתמלא ולהתקדם, וכל זאת בדרך התנועה האהובה.

להיות דוסיים פתוחים

סניפים לומדים - אחת ההצעות שעלתה וזכתה לתמיכה רחבה נגעה לקידום תורני של סניפי התנועה. הוחלט כי כל סניף יבחר כיצד לחזק את העולם התורני שלו בדרך המתאימה לו ביותר. בסניפים מסוימים כבר יישמו את ההחלטה בחרו בלימוד שבועי, אחרים החליטו להקים בית מדרש סניפי, היו שהחלו במיזם לימוד בחברות ועוד.

רשת חברתית

ברגע מסוים בוועידה הכריזה התנועה שהיא רוצה לשמוע את מה יש לעזרים שבשטח לומר. לשם כך עברה הצעה הגורסת כי פעם בשלושה חודשים יש לערוך מפגש בין רכזי האזור ואנשי ההנהלה לנציגים מהסניפים למיניהם כדי לשמוע מהשטח באילו נושאים כדאי להתמקד ולפעול. און-ליין.

משהו חדש מתחיל בחינוך

מוסדות רבים מתפארים בחדשנות אבל עובדים בדיוק כמו שעבדו לפני 40 שנה. 'הייד פארק' הוא פארק חופשי שבו כל מי שרוצה לשטוח את משנתו יכול לקבל את רשות הדיבור. בוועידה, על פי הדיווחים, היה 'הייד פארק' פורה במיוחד ויצר דיונים מרתקים וערכיים אל תוך הלילה. בסופו של דבר הפכו חלק מדיונים אלו להצעות והובאו להצבעה לפני הוועידה.

אורחים נכבדים מאוד

היה מעניין לצפות בוועידה באורחים חשובים שהחליטו לכבד את התנועה ולהשתתף בכינוס הגדול. במבקרים היו רב התנועה הרב אורי שרקי, שר החינוך הרב רפי פרץ, חברי הכנסת עידית סילמן, שלמה קרעי ומוטי יוגב ומזכ"ל תנועות נוער: קלי כהן (הצופים), רון זדלמן (האיחוד החקלאי), שלמה למפרט (השומר החדש) ואלי ליפשיץ (עוז). כמו כן בוגרים בני כל הגילאים באו להשתתף בדיוני הוועידה ולתרום מניסיונם.

דבורה קורן | רמת שילה

"להיות מרכזת, זה להוציא מעצמך דברים שלא חלמת"

גם את רוצה להפתיע את עצמך?

הרשמי למיניס לתפקידי הנהגה שלנו | ההרשמה באתר התנועה

התכנית מיועדת לבוגרי השביעית מכל רחבי הארץ אשר מעוניינים לשלב בשנת הלימודים האחרונה, עשייה ערכית ושינוי שליליות אשר מהווים המשך ישיר ונבטי לערכים עליהם חונכו בתנועה. חברי הגרעין אשר עוזבים את בתיהם ועוברים לגור ביר אחרת. עוברים ללמוד באחד מהתיכונים או הישיבות/אוכלוסות המקומיות ומשתלבים בכיתות י"ב. מטרות התכנית הן להצטרף לכוחות החיוביים הקיימים בכיתה, בקהילה ובעיר כולה ולפעול יחד איתם בפעילות ערכית חינוכית הן בתוך בית הספר, הן בסניף והן בקהילה

ש"פ היא לא רק התנדבות המתחממת בזמן, אלא עשייה בעצם היוזמה. כל סניף 24/7. כמו צייט, סוכה וארץ ישראל.

בראש ובראשונה מתמקדת פעילות הש"פ בכיתה בה למידים חברי הגרעין ובהם מתחברים לכוחות מובילים ומעצמים אותם. במעגל השני נמצא בית הספר בו הם משתלבים, ובמעגל השלישי נמצאת הקהילה העירונית.

שנת הש"פ היא הזדמנות ללמוד ולהכיר את עצמך ואת הנוחות שבך מחדש, ע"י מפגש בלתי אמצעי עם עמ-ישראל, המשולב בלימוד מתמיד ועשייה משמעותית

בואו לעשות שתייה משמעותית

QR code